

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Postní doba. Čas darovaný nám jako "polepšovna".

Jeden z mnohých podnětů k polepšení každého z nás a celého světa posílá Benedikt XVI. v poselství k postní době: je třeba přiblížit se k jádru křesťanství - Lásce. Zve nás ke konání skutků milosrdenství a připomíná jeden, který díky naší pohodlnosti, takřka zmizel z našich společenství. **Napomenout toho, kdo hřeší.** Myslím, že je to možné - za podmínky, že hříšníka máme rádi a dlouho prosíme Ducha Svatého o správná slova, která nezraní, ale uzdraví.

A nevydržíme-li? Zkusíme to znova.

V jednom, zdá se mně opravdu postním zamyšlení jsem našel tato slova:

Nedojde daleko, kdo nemá náročný cíl;

nedojde nikam, jehož cíl se blíží samotné nule.

K dosažení správného a velkého Cíle, Vám posílám zpravodaj s

povzbuzujícími myšlenkami a požehnaní -

váš jáhen Ladislav

Nový Jeruzalém č. 3/2012

Zpravodaj pro 147. prosebnou mariánskou pouť,

kteřá se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Křižanově - v úterý 13. března 2012 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radešinské Svatce.

V pondělí 13. února přijelo a přišlo na pouť NJ do Radešinské Svatky čtyřmi autobusy, auty a pěšky přes 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 6 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Romana Kubína na pouti NJ v Radešinské Svatce:

Několikrát jsem měl rozhovory s mladými lidmi – na otázky: kam směřují, pro co se rozhodnou, co budou dělat, atd. a nejvíce mě zarazilo, že od mnoha z nich zaznělo: „**Já nechci být dospělý.**“ Zarazil jsem se a ptám se: „Proč nechceš být dospělý?“ Když jsem já byl malý, chtěl jsem být jako táta, umět to co on, naučit se vše od něj, abych byl jako velký. Dnešní mladí lidé většinou nechtějí být dospělí, chtějí odložit zodpovědnost a dospělost. **Přemýšlel jsem, zda to není i v oblastech víry. Jestli opravdu toužíme být dospělí.** Když se hovoří o biřmování, že je to svátost křesťanské dospělosti, co to znamená? Jak se to pozná? Podle čeho to mám poměřit? Podle toho, že člověk chodí do kostela, že se modlí? Nebo jsou nějaká jiná měřítká? U druhých nemůžeme poznat, zda je to dospělý křesťan nebo o to usiluje. Je to jeho zodpovědnost a starost. Sami se však musíme ptát: **Jak se projevuje moje víra? Je to opravdu dospělá víra?** Nebo je to tak trochu dětinské, že se nechci postavit čelem k životu, že to oddaluji ve svém životě. Možná že některé věci přítomné v našem běžném životě odrážejí i tu nedospělost víry. Mnohdy nechceme převzít zodpovědnost za svou víru, je to nás příjemné. Tak se můžeme stát lidmi, kteří stále **svalují vinu na někoho nebo na něco.** A to jsou postoje, které můžeme mít hodně hluboko zakořeněné. A tak můžeme vytýkat našim rodičům, že nás něco nenaučili, že jsme nemohli jít studovat. Můžeme vytýkat Církvi nebo panu faráři, že nemám radost z víry, naše farnost není ideální, náš farář není ideální. Můžeme si doplňovat další a další stesky, kterými můžeme být naplněni. A tak to pokračuje dál a dál. Za mnoho věcí může president, za mnoho může parlament a tak za něco může kdekdo. A všichni mohou za to,

že já nejsem šťastný, já nemám život, jaký jsem si vysnil. A to je bludný kruh, ve kterém se můžeme velmi dlouho točit. **Nechci přijmout zodpovědnost sám za sebe, za svůj život.** Nejsem schopen vůči Církvi, vůči společnosti převzít **zodpovědnost za jiné.**

A tak k dospělosti, k její charakteristice patří, že jsem za svůj život zodpovědný sám. V tom dobrém slova smyslu – **dostal jsem ho svěřený od Pána Boha a zodpovídám za něj.** A tak není rozhodující, jakým způsobem jsem se stal tím čím jsem nebo jakým způsobem ovlivnili mou výchovu rodiče, učitelé. Důležitý krok je to, jak já naložím se svým životem. Musím za něj převzít zodpovědnost. Jinak se můžu stát velmi snadno tím, který je v roli **soudce nebo žalobce.** Budu ukazovat chyby druhých a říkat - on za to může. Nebo mohu být v roli **diváka** a dívat se, jak můj život plyne, aniž bych do něj zasáhl. A takovýmto způsobem se může člověk zakuklit do sebe, do takového možná i příjemného klidu, kdy nemusím nebo nechci přijmout zodpovědnost. Tak to někdy člověk má někdy v sobě hluboce zakořeněné.

Druhý postoj je podobný a může být se svalováním viny propojený – **být stále jako dítě – nechat se obsluhovat:** Aby pan farář byl vždy k dispozici, když já potřebuji. Aby pan starosta zařídil všechny věci v naší obci, a já abych tento servis vždy mohl využít. Příkladem toho jsou dospělé děti, kterým je 30, 40, 50 nebo nevím kolik let a pořád jsou u své maminky a chtějí, aby se maminka o ně postarala, aby jim navařila, uklidila. Je to pro ně příjemné, nechtějí přijmout zodpovědnost, je pro ně výhodné být jako dítě. Samozřejmě tyto postoje se promítají do života každého z nás. Ve větší nebo menší míře. Možná řeknete – my už jsme v důchodě, nás se to netýká. Řekl bych, že se to **týká každého věku. Každý z nás se může v některém momentu najít, ve chvíli, kdy nechceme přijmout zodpovědnost za svůj život.**

Dospělý člověk v oblasti víry vidí věci realisticky, **vidíme svět pravdivě** a ne jenom podle svých představ. Dospívající žije ve svých plánech, představách, snech. To k dospívání patří. Pak přichází první nárazky, zklamání a člověk zjišťuje, že svět je jiný než si představoval. V dospívání se rozpadají naši idealistické představy, ne naše plány, cesty, kterými se chceme vydat. Nemůžeme žít jen den ze dne, to nejde. Nejde také se vázat na momentální nadšení nebo naopak jen na pesimismus. K realitě člověka patří radostné a bolestné chvíle a tím **vidíme život tak jak je.** Ne nějak nadneseně nebo se utápět ve stescích. Protože oba tyto postoje mohou vést k osamocení. Člověk, který je naplněn americkým úsměvem a optimismem – je nevěrohodný, nevěříme mu, že všechny věci prožívá s nadšením. Naopak člověk, který je v neustálém pesimismu a všechno je špatně, tak s tím člověkem nám není příjemně. Když si s ním hodinu povídáme a on nám neustále povídá o všech těch nejhorších věcech, které mohou nastat – odcházíme od něho s pocitem, že tento člověk nevnímá život v jeho plnosti – nevnímá pozitivní věci. Dospělý člověk dokáže vnímat svět realisticky, tak **jak ve skutečnosti je.** Dokáže zahlédnout i ty Boží cesty, i ty pozvání, které Bůh dává.

Dospělý člověk má určitý systém hodnot. Má jasný řád ve svém životě. Ví, k čemu tady je, jakým způsobem chce svůj život prožívat a dokáže Boha postavit na první místo ve svém životě. A pak dokáže seřadit ostatní věci, které k tomu patří. Nejbližší rodinu, lidi kolem sebe, přátele, práci a tak dále. Tak si člověk uvědomuje, že není středem světa, ale že ta struktura, hierarchie hodnot je dána Bohem. A já jako zodpovědný člověk přijímám, že takto ty věci jsou nastaveny, Tato pevná struktura existuje. To je také velmi těžké, v dnešním světě, objevit určitý řád. Samozřejmě, možná vy jste lidmi, kteří ten řád nějakým způsobem mají a to víc vás bolí, že lidé kolem vás, např. vaše děti, tento řád nechtějí přijmout. **Oni chtějí jiný řád nebo nechtějí vůbec žádný řád.** Možná si chtějí věci uspořádat podle sebe. To samozřejmě může být bolestí, může to vést k uvažování, zda ten řád, který já žiji je jediný možný nebo jestli v dnešním světě, v dnešní situaci se věci možná trochu proměňují. A to je možná určité napětí, které provází, charakterizuje člověka, který je dospělý nebo který dospěl, protože každá zralost víry musí pocházet možná z nějakých těžkostí, možná z nějakých neúspěchů, z toho růstu. A tak k tomu, k čemu jste vy dorostli ve svém životě, v určitém řádu hodnot, tak lidé okolo vás ještě nedozráli. Tím, jak člověk žije tento řád, tuto dospělost, tím ji nabízí i ostatním. Jestli je přijmou nebo nepřijmou, to už záleží na nich. Jestli budou chtít přijmout tento růst nebo budou chtít zůstat jako děti, tedy v oblasti víry a budou, když se jim to hodí, tak budou věřící a když se jim to nehodí, tak nebudou věřící nebo budou žít s Pánem Bohem nebo budou chtít žít jinak. To je takový postoj, který možná dost častý.

Dospělý člověk také musí mít určitý výkon v práci. Dospělý člověk má **spolehlivost, samostatnost** a dokáže být ten, který slouží, oproti dítěti, které si rádo nechá posloužit. Dítě si rádo dopřeje veškerý servis, protože rodiče nebo prarodiče to udělají, zařídí, nachystají za ně. Člověk dospělý je ochoten přijmout tuto samostatnost a spolehlivost.

Další charakteristikou je, že dospělý člověk by měl mít **správný, srdečný vztah k lidem**. Nemyslet jen a jen **na sebe**. Jestliže ten člověk je dospělý, tak si uvědomuje svou propojenost s druhými. Není jen středobodem světa, ale uvědomuje si, že jsme tady společně. Je to určitá vřídlost, srdečnost vůči lidem okolo.

Další oblastí, ke které musí člověk dospět v oblasti víry je určitá **vnitřní vyrovnanost**, protože se člověk učí vyrovnávat se s určitými ztrátami, naučí se v této vyrovnanosti poznat co je důležité a co je méně důležité. Prosíme za obnovu našeho biřmování, má nás to vést, k tomu, abychom se podívali, jak je naše víra dospělá, jak je naše víra postavena, na jakých základech je. Může nás to vést k určitému hledání nových věcí, protože **každá víra je natolik živá, nakolik je zakotvena v Bohu a nakolik je spojena s dnešní společností. Měli bychom žít ochotně uvnitř vlastní kultury a milovat ji**. My častokrát samozřejmě vidíme víc ty negativní věci, jaký je dneska svět, jak se to valí do zkázy.

Kristus žil v tomto světě a chtěl ho **vnitřně přetvořit**. Nepřišel ho zrušit, ale přijal to co je lidské, aby proměnil, pozvedl. Nás to má vést, když se snažíme o dospělou víru, abychom dokázali vést jakýsi **rozhovor, dialog s tímto světem**. Abychom v něm nabízeli víru jakou jsme přijali, protože dospělý člověk se za svou víru nemá co stydět, nemusí nic skrývat a zase na druhou stranu nemusí každého hned tlouci Písmem Svatým na potkání, abych mu vysvětlil, že má být věřící a že je to ta nejlepší cesta. Dospělý žije svoji víru, dokáže nabízet zralou víru, dokáže víru nevnučovat, ale dokáže být **hrdý na svou víru**. Nemusí dělat žádné manipulace, žádné úskoky nebo něco takového. Vztah s Bohem natolik člověka doplňuje, člověk v něm dorůstá k plnosti, ten vztah nás stále povzbuzuje k růstu. Nikdy s ním nebudeme hotoví, vždycky najdeme věci a oblasti, ve kterých můžeme trochu růst.

Pro nás jsou samozřejmě příkladem **svatí**, kteří dokázali se stát těmi dospělými lidmi, kteří přijali svou zodpovědnost za svůj život a zapojili se do života církve a tak spoluvytvářeli společenství tohoto světa. A tak prosíme Boha, abychom také my dokázali **růst ve víře**, abychom dokázali se ve víře kultivovat, vzdělávat, růst. Abychom dokázali **svědčit** lidem kolem nás. Jednoduše, ale krásně promluvit o tom, co vlastně od Boha máme, ten dar, poklad víry, který máme. Abychom se stali lidmi opravdu dospělými ve víře, kteří mají v sobě tyto věci vyrovnány a mohou tuto krásu, tento náš vztah s Bohem nabídnout těm okolo nás. Tak Bůh používá tuto naši lidskou slabost proto, aby do světa přinesl věci, které my sami nemůžeme změnit, ale můžeme Bohu nabízet. Tak prosíme o růst naší víry, tak jak je to v úmyslech **Nového Jeruzaléma** – za vzrůst víry, protože to je ta cesta, kterou se máme vydat, cesta k dokonalosti našeho života, ke které nás Bůh povolal, abychom nezůstali někde uprostřed zavření nebo stísnění. Abychom neustále dokázali růst, jak nás Bůh zve, jak nás Bůh obdarovává. On chce být s námi, v konkrétní situaci, protože on přišel do tohoto světa, aby v tomto světě žil, abychom i my tento život s ním prožívali a dokázali lidem okolo nás o tomto životě s Bohem svědčit.

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **2 283 Kč**, které jsme darovali na podporu ministrantského dne Brněnské diecéze. Pán Bůh zaplatí všem dárcům. Poděkování patří také otci Josefovi a všem, kteří jakýmkoli způsobem celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Křížanově –

P. Mgr. Romualda Štěpána Roba, OP:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště: 37, šedivé díky komunismu v Praze, základní, středoškolská - elektro (počítače), teologická (Olomouc), Znojmo (1 rok), Plzeň (1 rok), Olomouc (5 let), Plzeň (1 rok), Praha (5 let), Znojmo (od srpna 2011) .

Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Přežít v těžkých chvílích aspoň trochu s hrdostí. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Láska. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** P. Antonín Hýža, Dominik Duka, Jiří Maria Veselý, Sv. Dominik, Escrivá, Columba Marmion. **Co považujete na službě kněze za**

nejdůležitější a nejkrásnější? Lásku. **Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?** Zůstat normální, mít nohy na zemi a při tom hlavu a srdce v nebi, přát si, aby lidé v jeho okolí byli šťastní. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz v třiletí Písma Svatého, roku biřmování ve Vaší práci, ve svém životě, na svých cestách?** Pomoci lidem objevit, že se Bůh stal člověkem, má Kristovu tvář a vstoupil do naší temnoty, dal za nás život. A tyto skutečnosti jsou zde ve svátostech. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na zbudování pomníku sv. Zdislavy v Křížanově -** Děkuji Vám, že přispějete ke zvelebení Vašeho městyse zdůrazněním Vaší nejslavnější rodačky, Sv. Zdislavy. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Hříchy. Na co se nejvíc těšíte?** Na svatého člověka. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Že se Dominik Duka stal tvářmi naší církve.

Svatost křesťanské dospělosti – rok svátosti biřmování, v přípravě na oslavy jedenáctistého padesátého výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu.

Z matrik pokřtěných víme, kolika křtěncům tato svátost chybí. Je Duch svatý nepotřebný pokřtěným? Smýt s dítěte dědičný hřích to je málo, to jsou křesťanská nemluvnata. Církev potřebuje mít ze svých členů dospělé svědky víry. Něco jako studenty, kteří složili maturitu. Svatý farář arský Jan Maria Vianney v jednom kázání (je otisknuto v nedávném časopise „Milujte se!“), říká: Hodně křesťanů chce být křesťany, ale ne svatými, bojovat o svatost se jim zdá nepotřebné. Bojovat o svatost nemá nic společného s vlažností. Hospodin v jedné části Písma říká: „Co není teplé a horké, vyvrhnu pryč.“ Jak je to s našim křesťanstvím, naší vírou slíbenou ve křtu? Zamysleme se vážně nad našim křesťanstvím odříkáváním ve Věřím v Boha? Zaměřme se tímto směrem v postní přípravě na obnovu křestního slibu, která je součástí Velikonoční vigilie. Modleme se a přinášíme v této postní době obětí za sebe i své okolí, aby si doplnilo chybějící svátost biřmování a abychom všichni s pomocí Boží usilovali stát se svatými, prvotřídními členy církve. Ať nám Pán dá k tomu své dary a milosti. Bůh má skrze Ducha svatého připraveno nepřečetné množství svých darů, stůjme o ně a nepohrdejme jimi ve své pýše. Bratr Klement Maria

Pozvánky.

Nabídka: V rámci přípravy na výročí 1150. roků od příchodu svatých Cyrila a Metoděje do naší země napsal pro děti, mládež a dospělé profesor P. Petr Piřha knihu **Slyšte slovo a zpívejte píseň. Kniha je ilustrovaná, vázaná, psaná většími písmeny**. Poutavým stylem vypráví o životě svatých Cyrila a Metoděje a příběhu Velehradu. Zájemci o tuto knihu (za sníženou cenu 220 Kč) si ji mohou objednat u jáhna LK nebo Mons. Jana Peňáze. Bude také možné si ji koupit bez objednání na pouti NJ v Křížanově.

Postní duchovní obnova. Římskokatolická farnost sv. Petra a sv. Pavla ve **Štěpánově n/Svr Vás všechny srdečně zve na Postní duchovní obnovu v sobotu 31. března 2012** vedenou P. ICLic. Pavlem Kopeckým, farářem v Čebíně. Duchovní obnova je pro farnost a zájemce z širokého okolí. Téma: Začátek v 9 hodin, v programu budou tři přednášky, obcerstvení na faře, svátost smíření, adorační pobožnost křížové cesty, mše svatá a svátostné požehnání, předpokládaný konec v 16,00.

Černá Madona Brněnská. V Mahelově divadle v Brně hraje divadelní hru, v které se vypráví o zázračné záchraně Brna (tím také Vídne) v době vrcholící třicetileté války. Hlavní postavy jsou Paládium města Brna (P. Maria Svatotomská), ctihodný P. Martin Středa, vojevůdce Ludvík Raduit de Souches a další. Informace o této události je možné najít na <http://www.svatyjakubbrno.wz.cz>. Srdečně Vás zvu **na pátek 11. května 2012** na duchovně kulturní zájezd do Brna. Program: 1) modlitba u hrobu vojevůdce v kostele sv. Jakuba; 2) mše svatá v kostele Nanebevzetí P. Marie (u Jezuitů, kde je pohřben ct. P. Martin Středa); 3) v 19 hodin divadelní představení v Mahelově divadle. Cena lístků je 180 – 320 Kč (důchodci, děti a studenti mají slevu), cena autobusu – podle vzdálenosti a počtu účastníků. Záloha 400 Kč, děti 200 Kč. **Přihlášky co nejdříve** (kvůli rezervaci vstupenek) – u jáhna L. Kince – 516463315; 606948970; kinc@biskupstvi.cz.

Pěší pouť na Velehrad v pořadí již dvanáctá – bude letos v termínu **20. – 25. srpna 2012**. Všechny důležité informace na: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad> A pozvánky na další jsou zde: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad/> Je přiložen i plánek, P. Jan Peňáz, 67905 Křtiny 72, 736 52 92 21, www.poutnik-jan.cz

9. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Sobota **8. 9. 2012.**

Pouť do Lurd, Fatimy, Compostely a na další místa ve Francii, Španělsku a Portugalsku.

Termín 7. – 20. 10. 2012, cena 14 290 Kč, přihlášky na faře v Radostně – 566670136,

fara.radostin@seznam.cz

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2011, 2012

2012		14. květen	Bohdalov	13. červen	Rožná	
	13. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	13. září	Pavlov
	12. října	Zvole	13. listopad	Měříň	13. prosinec	Olešnice
2013	14. leden	Velké Meziříčí	12. únor	Žďár n/Sáz I.		
	12. duben	Lísek	13. květen	Nové Veselí	13. červen	Jimramov
			14. říjen	Jámy	13. prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - Srdečné pozvání na 148. pouť NJ – v pátek 13. dubna 2012 v 18 hodin do Březí, hlavní celebrant P. Miloš Mičánek, farář ve Šlapanicích.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2012. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.